

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Nimeri singuratici a 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acțiuni.

Falsul liberalism.

(*) Tot mai multă lumină se face; tot mai mult strălucirea începe a cunoaște stările, create de stăpânitorii noștri, a le aprecia și a le condamna după-cum sunt vrednice. Occidental cult, care până mai de curând era informat, că poporul maghiar e un popor cavaleresc, iubitor și apărător al libertății — laude răspândite de Maghiari, — acum cu încetul începe a se convinge de contrarul, vede lucrurile în lumină adevărată și scoate la iveală, că pretinsa libertate în Ungaria e o ficțiune, că liberalismul cel mult laudat este un fals liberalism.

La aceasta concluzie ajunge academicianul francez Lefèvre-Pontalis în broșura sa apărută zilele aceste sub titlul: *Les élections en Autriche et en Hongrie*, retipărită din revista „*Revue politique et parlementaire*” din Paris. Așadar de astădată nu noi „trădătorii de patrie” venim să „calumniăm” pe poporul maghiar, ci un savant Francez, care nu are nici o legătură cu România și se vede a fi prea dispus pentru Maghiari, vine și le spune crunte adevăruri.

Lefèvre-Pontalis insistă în special asupra alegerilor parlamentare, va să zică asupra unuia din cele mai cardinale drepturi cetățenești și arată, basat pe date, cum alegerile sub regimul liberal au devenit o parodie, cum s'au comit cele mai mari abuzuri și în cele din urmă s'au cumpărat voturile, ca marfa de precepuți în țirg.

Lefèvre-Pontalis compune din abuzurile și manoperele electorale dela noi un buchet, pe care îl prezintă publicului francez spre marea laudă a liberalismului maghiar. El face amintire despre numărul restrins — prin cens — al alegătorilor, despre puterea discreționară, dată preșidenților electorali, despre concentrarea alegătorilor la locurile centrale de alegere și nu-și poate ascunde mirarea asupra împrejurării, că votarea e orală, publică, ceea-ce dă prilej cu deosebire la abuzuri, la coruperea și intimidarea alegătorilor. Când nu se aplică forță, — zice academicianul — joacă cu atât mai mare rol banii. Voturile se cumpără mai mult sau mai puțin în secret și adese-ori se pun în licitație, mai cu seamă la alegerile cu rezultat dubiu. Din pricina aceasta câte-o alegere costă cel puțin la 25.000 de franci, dar' sunt și de acele, la cari se speasează peste 100.000 de franci.

Toate aceste le ilustrează cu date concrete, amintind între altele alegerile din urmă, făcute la Besztercebánya, Tirnavia, Nograd etc.

În urmă drept concluzie enunță, că partidul liberal, care reprezintă viața publică în Ungaria, profesează cel mai fals liberalism și că Ungaria se deosebește de Anglia — cu care Maghiarilor le place a se asemăna — prin aceea, că până când Maghiarii nu-și schimbă legea și datinele electorale, în Ungaria nu vor fi alegeri libere și cu toate că Maghiarii consideră Austria ca, inferioară și rămasă îndreptul lor pot să iese lecție și exemplul dela Austriaci.

Eată tot atâtea adevăruri, cari le vedem repetându-se la fiecare alegere și pe cari noi le-am spus fără sfială în mai multe rânduri Maghiarilor, atât aici acasă cât și în străinătate, unde ni-s'a dat prilej.

Ciudat lucru și totodată semnificativ! Mai înainte la ori-ce desvélire a stărilor din Ungaria, Maghiarii dădeau din mâni și din picioare și se jurau pe lună și pe stele, că nimic nu-și adevărat din ce spun „Valachii trădători”, că toate sunt numai calumnii, de oare-ce Ungaria este țeara libertăților adevărate, un „Eldorado” fericit. Azi încep și unii Maghiari a recunoaște, cel puțin în chestia electorală, că se fac sistematice abuzuri. Pázmándy a recunoscut la conferința interparlamentară din Bruxella, că legea electorală e păcătoasă și că la alegeri se

servirăse cele mai mari mișelii. Tot asemenea Hazánk, ocupându-se mai pe larg cu broșura lui Lefèvre-Pontalis, îi dă dreptate academicianului francez și se bucură încâtva, că se desvélse lucrurile în străinătate.

„Am ajuns până acolo — zice „Hazánk” — încât noi între noi nu ne mai rușinăm de nimic, sântem ca bărbații în baia comună de vapori — dar' dacă străinii ne desprețuiesc pentru infecțiile noastre, poate că ni-se va deștepta conștiința de sine”.

Astfel dacă Maghiarii cred, că Lefèvre-Pontalis le-a făcut un bine, noi trebuie să mărturisim, că nouă ne-a făcut dublu serviciu. Descoperind lumii un capitol din ticăloșiile maghiare, el ne legitimează în fața străinătății finuta noastră pasivă la alegeri. Cine va ceti broșura lui L. Pontalis nu-și va mai pune întrebarea, că pentru-ce Românii nu intră în lupta electorală? ci va zice: Bine fac Românii că se țin departe de alegerile maghiare, căci prin aceasta nu numai că protestează contra abuzurilor, dar' totodată își și feresc, încât se poate, poporul de infecții!

Noi credem, că aceste servicii indirecte, făcute nouă, sânt mai prețioase, decât cele ce le-a făcut Maghiarilor, după credința lui „Hazánk”.

Sibiu, 7 Sept. n.

Mici tiranii. Guvernul maghiar cantă să dovedească pe toată linia dușmănia ce o poartă Românilor. El ne denegă și cele mai cardinale drepturi cetățenești. Eată un nou cas, ce ni-se relatează.

Di Iosif Morariu, preot în Cabin, (comitatul Timiș), care are multe rudeni împământeni în România a cerut de mai multe ori pasport general, și consecvent i-s'a denegat împlinirea cererii atât de legitime.

„Am cerut pasport general, — ne scrie preotul Morariu, — căci certificate nu se mai dau de loc, și mi-s'a refuzat. La 1896 ministrul de interne (nr. 17428) mi-a răspuns: „az ut levelet megadhatónak nem találta” (ministrul n'a aflat de bine a-ți da pasport).

„Am cerut de nou mai târziu, și mi-a venit același răspuns (nr. 23403/96.)

„În anul acesta am cerut a treia oară, dar' deși oamenii s'au schimbat sistemul a rămas același, și sub nrul 8195 mi-s'a denegat de nou pasportul, de astădată fără nici o motivare”.

Eată cum se procede în Ungaria „liberă”. Ne iau dările, ne storc tot ce avem, dar' când e vorba de drepturi cetățenești ni-se denegă chiar fără motivare.

Să nu se uite că preotul din chestiune di Iosif Morariu e absolut ireproșabil și din punctul de vedere patriotic. N'a avut un singur proces, n'a fost nici măcar sub cercetare; decât că, de! e Român care își face pretutindenea datoria, și se vede că a ajuns în „Cartea neagră” a negrului guvern unguresc.

Protestăm în contra acestor mici tiranii și denunțăm lumii încălcările de drept cetățenești, ce guvernul „liberal” le comite fără nici o rușinare.

„Rutenisare” ori „Romanisare”? „Bad. Hir.” de Daminec (5 Sept.), publică un articol, în care injură la Românii din Bucovina, că romanisează pe Ruteni... Pe cât știm noi lucrul stă tocmai întors: Rutenii rusifică pe Români. Ni-se pare că „Bad. Hir.” face același rol acum, față cu Bucovinienii, ce a făcut față cu Bihoreni, când ti acusa, că valachisează pe Maghiari...

Noi vom publica cât mai curând un articol din Bucovina, în care tocmai despre rutenisarea Românilor se tratează.

Consiliu ministerial în Viena.

Astăzi un important consiliu de ministri se va ținē în Viena, spre a se sfătui asupra situației interne. Consiliul va fi prezidat de însuși Maiestatea Sa Împăratul.

Conflictul cu Fiume. Conflictul dintre guvernul Ungariei și Fiume s'au înăsprește; zi de zi es la iveală tot mai multe detalii isvorite din încercările guvernului de a călca în picioare drepturile Fiumei, și cari ne arată că conflictul și disensiunile au rădăcini adânci.

Representanța Fiumei a ținut o ședință în 4 l. c. La două puncte ale ordinii de zi s'au ivit două date despre conflicte. Orașul a pregătit un nou regulament de apărare, dar' guvernul nu l'a aprobat, rămânând în valoare și pe mai departe cel vechiu. O altă afacere s'a iscat cu privire la oficiul de carte fundară. Guvernul a încredințat pe președintele tribunalului din Fiume cav. Thierry cu activarea cărților fundare, anume s'au convocat o conferință, la care orașul s'au prezentat prin 2 delegați. Representanța a decis unanim, că nu ia parte la conferință, căci prin invitarea mijlocită s'au călcat drepturile Fiumei. Ministrul Erdely va fi în cunoștință de oficio despre aceasta.

Chestia cea mai sesizabilă din ședința reprezentanței a fost abdicarea lui Wallusch-nig de membru al reprezentanței. Antonio Wallusch-nig este foarte popular în Fiume și mulți vor urma exemplul lui de abdicare. El a adresat reprezentanței o scrisoare de următorul cuprins:

Olorată reprezentanță! Fiindcă cele două case legislative au votat legea de procedură penală, obligativă și pentru Fiume, fără de a consulta reprezentanța ființând și fiindcă s'au de credință, că prin aceasta s'au compromis autonomia și drepturile civice ale Fiumei, ca corp separat, nu mai vreau să fac parte din reprezentanța Fiumei, care s'a făcut egală cu ori-și-care reprezentanță comunală din Ungaria, și îmi țin de datorință cetățenească a mă retrage etc.

Știrea despre abdicare a fost primită de reprezentanță cu strigăte de bravo; ea va fi pusă la ordinea zilei în ședința proxima.

Pázmándyade.

Vecinul călător în „chestiunea română” voiașorul Pázmándy își petrece zilele la Ostende. Nu cercetăm rostul acestei restaurări în valurile mării. Dar' credem că n'ar fi nici un păcat, dacă guvernul „liberal” în semn de recunoștință pentru „excelentele” servicii dela Bruxella și-ar arăta liberalitatea față cu acest vrednic fiu al nației singure alcătuitoare de stat. Dacă nu poate dovedi „liberalism”, guvernul poate dovedi cel puțin „liberalitate”. A dovedit-o față cu Pulsky Ferencz, pe care l'a trimis în Italia după tablouri de a lui Mihail Trimiș. De ce nu ar dovedi-o și față cu alți „trimiși”?

Destul că dl de Pázmándy petrece la Ostende, unde după-cum singur spune în „M. — g.”, sânt toți bancherii jidani din cartierul Leopold al Budapestei.

Printre distracțiile sale, de altfel foarte variate și picante, pe cari el le descrie, dar' noi nu le putem reproduce, domnul Pázmándy face — și politică! Mai în urmă a scris un articol în „Indépendance Belge”, pe care noi nu l'am văzut, dar' un amic ne spune, că „se distinge printr'un ton foarte unguresc”. Ne putem deci închipui ce va conține pe lângă multele minciuni obicinuite.

Di Pázmándy își va fi gândit, că poate se sfeclească fără să fie prins. Dar' s'a înșelat.

Prin ultimul seu articol contra noastră dl de Pázmándy a provocat doi articoli pentru noi, pe cari marele ziar belgian s'a grăbit a-i publica unul după altul.

Dacă soartea tot așa îl va persecuta, noi nu garantăm, că dl Pázmándy va mai rămâne mult la Ostende...

Chestiunea română la Bruxella.

— Moroianu lui Pázmándy. —

Eată articolul de răspuns, pe care dl George Moroianu l'a dat dlui Pázmándy la articolul sen, apărut la 27 August în „Ind. Belge”, și care s'a publicat în nrul dela 2 Sept. al aceluiași ziar:

Domnule director!

Într'o scrisoare referitoare la chestiunea română, pe care v'o adresează dl de Pázmándy (vezi „Indépendance Belge” dela 27 August), unul din delegații maghiari la ultima conferință interparlamentară din Bruxelles, autorul afirmă, pentru a-și susține mai bine tesa contra revendicării Românilor, că elementul român în regatul Sf. Stefan n'ar constitui decât 12 procente din întreaga populațiune a țerii.

Permiteți-mi, vă rog, de a reaminti dlui Pázmándy, că după statistica oficială maghiară, populațiunea civilă a Ungariei propriu zise era la 1890 de 15,133.000 de locuitori, și că în acest total Românii erau 2,589.000. Ori pentru fiecare calculator meinteresat și care nu și-a uitat încă cu totul se socotească, cele 2,589.000 de Români formează ceva peste 17 la sută din totala populațiune a Ungariei. Astfel cu alte cuvinte onorabilul domn Pázmándy, a înghițit dintr'odată aproape 800.000 de Români...

Dar' și acest număr al Românilor este cu mult sub realitate. Într'adevăr, este un fapt notoric, că statistica oficială în Ungaria tinde a mări într'un mod artificial numărul Maghiarilor în detrimentul nemaghiarilor. Astfel funcționarii însărcinați cu recensământul populațiunii înscriu aproape totdeauna în rubrica Maghiarilor pe toți nemaghiarii cari declară, că vorbesc pe lângă limba lor maternă și pe cea maghiară. În chipul acesta se face de pildă, că Maghiarii (împreună cu cele 700.000 de israeliți, cari la recensământ s'au înscris prin Maghiari) cari nu erau la 1880 decât 6,403.687 au devenit la 1890 7,356.000, cu alte cuvinte ei s'au înmulțit cu aproape 15 la sută, pe când creșterea populațiunii la nemaghiari și în special la Români și la Slavi, printre cari numărul căsătorilor și al nașterilor este cu mult mai mare decât la Maghiari, n'a fost decât de circa 7 la sută.

Această tactică a Maghiarilor e foarte de înțeleș. Ei vreau se ajungă cu ori-ce preț a avē majoritatea absolută în țeară sperând, că în modul acesta vor pute impune mai cu ușurință tăcere naționalităților. Și cum le este greu să întrevadă realizarea acestui vis, ei se mulțumesc pentru moment de a-și constitui această majoritate cel puțin pe hârtie pentru a se servi la ocazie.

A propos de unirea Transilvaniei cu Ungaria pe care dl Pázmándy nu o mai crede susceptibilă de nici o discuțiune, fie-mi permis să-i aduc aminte, că dieta transilvană d'n 1848, care a votat pentru prima oară unirea, nu fusese convocată pe baza egalității de drepturi a locuitorilor Transilvaniei ci pe baza unei legi aristocratice și feudale din 1791. În virtutea acelei legi, Români (cari constituiesc marea majoritate în Transilvania) nu aveau decât 13 reprezentanți printre cei 322 de deputați din cari se compunea dieta. În aceste condiții evident că unirea a fost votată cu toate energicele protestări ale Românilor. Pentru-ca cetitorii „Indépendenței” la imparțialitatea cărora se adresa dl Pázmándy, se-și poată face o idee limpede de chestiune, e necesar ca ei să cunoască acest fapt istoric, după ceea-ce vor fi de sigur în pozițiune mai bună ca ori-cine de a judeca, dacă Românii au ori nu dreptul și datorința de a aduce din când în când aminte asupritorilor lor, nedreptatea ce li-s'a făcut cerând repararea ei. Căci după cum cu drept cuvânt zic Mamiani și Pascal Fiore „tre-cerea timpului nu poate nici odată să schimbe violența în drept”.

Înainte de a termina voiu mai adăuga două cuvinte. Opera de pace

căreia se consacră dl Pázmándy și onorabilii sei colegi din parlamentul din Budapesta e foarte nobilă și foarte generoasă. Dar' înainte de a veni să propovăduască această pace în străinătate prin diferitele conferențe interparlamentare de arbitragiu acesti domni ar face o operă mult mai generoasă și mult mai nobilă dacă s'ar apuca se lucreze în mod sincer acasă la dinșii în aceea direcțiune ca libertatea și justiția să fie măsurate cu aceeași măsură tuturor cetățenilor Ungariei, ca legile să fie deplin și în mod imparțial aplicate la toți.

Nu mai atunci pacea și concordia, cari lipsesc de atâtea timp Ungariei, își vor lua în mod definitiv locul printre diversete ei popoare, a căror iubire de patrie nu este egalată decât doar de profunda lor alipire către limba și neamul lor.

Binevoiți a primi, domnule director, etc. etc. George Moroianu.

Universitarii români din Cluj.

— Câteva date și reflecțiuni. —

Turda, 3 Sept. n.

(Urmare și fine.)

Progresul în studii.

La întrebarea despre existența vre unui progres în anul acesta răspunsul meu poate să sune afirmativ sau negativ, în același timp, totul depinde dela felul cum „mi-se pune întrebarea.

Pentru a explica acest paradox aparent, voiu schița în câteva cuvinte deosebirea între cele două feluri de calificățiuni ce „și-o poate câștiga tineretul la universitate. E vorba de calificățiunea practică restrinsă numai la trebuințele viitoare cariere, pentru care se pregătesc și de cea științifică menită de a face din tineri nește bărbați cu cunoștințe vaste și profunde. Universitățile ungurești pot urmări în linia primă numai scopuri practice și despre tinerimea egită din sinul lor — cu minimale excepțiuni — cu greu s'ar pute zice că sânt apostolii fualtelor științe.

Nu! La noi tinerimea nu are alt ideal mai mare decât ca după câțiva ani petrecuți în chef pe la școlile superioare să treacă bine rău peste examenile prescise și apoi cu nasul sus, și capul gol, se tragă „leafa grasă, ori se „fericească” si se lumineze bietul popor, căruia i-au căzut în cărcă.

Și nu mai e mirare că trăind în astfel de atmosferă tinerimea română încă să se acomodeze împrejurărilor cărora nu poate rezista. Universitarii români își fac ce-i drept la timp examenene și riguroasele, ba considerând greutatea limbii, după însași mărturisirea profesorilor — întrec în diligență chiar pe cei de altă naționalitate ear numărul celor pierduți încă e în raport mai mic — dar' atâtea e tot ce ne alegem.

Înzădar vom căuta bună oară la iuristii români aceea sete nobilă după isvoarele necesate ale științei.

Înzădar vom aștepta ca tinerii noștri — onoare și aici micilor excepții — să se ocupe cu studii din cari nu trebuie să facă examene, dar' cari sânt din cale afară de lipsă pentru un tinăr cult. Așa ca să aduc un exemplu va trebui să cauți cu lumina printre iuristii noștri ca să ai și de aceia cari fa oarele libere se se mai ocupe cu psihologie, etică, sociologie, economie națională, tot atâtea științe înrudite cu dreptul și menite a în-tregi și a lărgi orizontul de vederi al tinerimii.

Am mai zis odată la altă ocazie și repet și acum, că acestui rău nu i-se poate ajuta decât înlesnind tinerimii studiarea și în străinătate și îndeosebi în Germania.

E lipsă mare și arzătoare ca tinerimea noastră să nu rămăie numai cu cunoștințele câștigate la universitățile ungurești, ci să mai vadă și altă lume se se mai adape și din alte isvoare mai curate și mai puțin tendențioase.

De aceea am salutat cu vie bucurie propunerea dlui Dr. Dobrin căcută tocmai în sensul acesta și ceea ce mă întristează e, că s'a trecut prea ușor peste ea, poate mult mai

ușor decum ar fi meritat, și de sigur în o mai mare indolență decum ar cere interesele noastre naționale.

III. Vieța socială culturală.

Am ajuns în fine la un capitol unde nu sînt silit să-mi exprim regretul pentru trecut și se leg speranțe naive pe viitor, ci unde basat pe date pozitive se pot constata un progres îmbucurător și laudabil.

Ca factor social cultural tinerimea universitară română din Cluj în anul școlar trecut a fost la înălțimea chemării sale. O zică această fără frică de a pute fi desmînjit și fără de a exagera.

Se vede că sterilitatea ce a domnit în viața politică a Românilor în genere și în consecuență neactivitatea la care a fost constrînsă și tinerimea pe acest teren a îndemnat-o ca să-și întoarcă toată atenția și activitatea spre cultivarea și înflorirea vieții social-culturale din Cluj.

Da! să nu mai întind vorbă înzădărat, ci se dau cuvîntul datelor. Tinerimea în anul acesta a aranjat trei petreceri dansante, reușite toate foarte bine, apoi tot atâtea serate literare musicale, unde a dat dovadă că se interesează și de cultivarea artelor frumoase, cum e muzica. Corul tinerimii a funcționat neîntrerupt peste tot anul delectînd publicul la toate ocaziile tot cu cântări nou studiate cu mult zel.

Partea pur literară încă a fost reprezentată prin disertațiunile ce s'au citit cu ocazia seratelor.

Prin câștigarea spriginului activ al domnișoarelor la serata ultimă s'a făcut un mic pas întru a îmbunătăți raporturile dintre inteligență și tinerime, o direcție aceasta în care la tot cazul e mult de dorit și poate fi mai mult de făcut.

Tinerimea și inteligența română din Cluj — după părerea mea modestă și în opoziție cu toate ideile de separatism invitate întru-o parte ori în alta — sînt avisate una la alta și numai în concordie și cu bună înțelegere pot să se manifesteze ca Români în oceanul de străini.

Aceasta am zis-o de repezite-ori și mai am destule cuvinte ca să atrag atenția mai ales a noilor veniți la universitate asupra acestei chestiuni.

Un frumos testimoniu de seriozitate și de înțelegere a chemării a fost și interesarea viuză ce a arătat-o tinerimea în anul acesta față de despărțimentul „Astrei”.

Spriginul fapcie ce l'a dat comitetului întru ridicarea din amonșeală a despărțimentului Clujului și succesul complet ce a avut aceasta pășire a tinerimii pe terenul faptelor a fost menită să producă în publicul român cea mai bună impresie despre tinerimea din Cluj.

În fine totpe terenul social mai amintesc serata de cunoștință și bine reușitele serbări dela 3/15 Maiu despre care sa scris la timpul seu și în coloanele acestui ziar.

Ce privește viața pur colegială dintre universitari am putut zice că ea a fost cât se poate de intimă. Tinerimea a format un singur corp nedespărțibil, afară de vre-o câteva uscături cari s'au făcut mai bucurioși membrii la „Egyetemkör”, decât se vină între noi. Halal de iei!

Inteligența română din Cluj a dat scut și în anul acesta întregii tinerimi în localul casinei, și încă pentru o taxă aproape de nimic, avînd tinerimea în schimb la dispoziție

mai toate zările românești. Despre lipsa unei biblioteci românești în Cluj am vorbit altădată, acum în se atrag atenția conducătorilor numai asupra împrejurării aceleia că e în interesul chiar a tinerimii ca „Casina română” să fie pe viitor mai mult o „societate de lectură” decât o „casina”, căci aceasta a fost și intențiunea celor cari au întemeiat-o.

Atîta în direcția asta. Cei din Cluj mă vor înțelege.

Sîntem în pragul unui nou an școlastic. Silit de împrejurări trebuie să mă despart poate pentru totdeauna de foștii mei colegi.

Deaceia de încheiere mă voiu adresa încă odată către tinerimea universitară din Cluj, care va ști apăsîndu-se la acest raport al meu, și o conștientă, ca pe viitor să nu se abată dela calea cea adevărată a activității neobosite în folosul scumpei noastre națiuni.

A-și aduna cunoștințe tot mai vaste și mai frumoase a întîrî neînclătat legăturile de colegialitate și frăție în relațiile ei intime, a se afirma ca factor vivificator în viața socială culturală din Cluj, a se interesa de tot ce e frumos și românesc — ead în puține cuvinte programul și linia de activitate în viitor a tinerimii universitare române din Cluj.

Valer Moldovan.

Cronică politică.

Regele Italiei în Germania.

O telegramă de ieri, datată din Homburg, vestește, că la dineul festiv dat în onoarea regelui italian, împăratul german a rostit următorul toast:

Intregă patria germană salută în regele Umberto pe credinciosul aliat, a căruia sosire aici arată de noua lumei, că neclintită și puternică stă legătura triplei alianțe, care s'a întemeiat în interesul păcii, și cu cât mai mult va dăinui, cu atît se va înrădăcina mai tare și mai intim în conștiința popoarelor și va rodi fructe frumoase.

Regele Umberto a răspuns: Se simte fericit, că aduce o nouă dovadă a raporturilor și a intimei amicicii și alianțe, ce domnește între guvernele și statele aliate. Susținerea păcii e și dorința lui cea mai ferbinte.

Împăratul Wilhelm a decorat pe ambasadorul italian, contele Lanza, cu ordul Vulturului negru.

Cancelarul imperiului a sosit și el la Homburg, alaltăieri.

Regina italiană Margareta a fost numită de împăratul german proprietara batalionului 11 de vînători. Numirea s'a făcut în fața regimentului, care a defilat înaintea noii proprietare.

Alaltăieri după amiază părăsea regală italiană, însoțită de părășea imperială germană, a vizitat la Friedrichshof pe văduva împăratului Frideric.

Țarul în Polonia.

Alaltăieri dimineața Țarul și Țarevna, însoțiti de câțiva mari duci și petrecuți la gară de autoritățile civile și militare ale Varșoviei, cum și de numeroși publici, aristocrați și popor, au plecat la Bielostock. Aici au fost primiți asemenea cu multă însoțire de autoritățile civile și militare, de ari-

stocrație și de popor. O colecție pornită de reprezentanța comunală din Bielostock a produs 16,000 ruble, destinate unui gimnaziu de fete, ce e a se ridica întru amintirea vișitei Țarului.

Răscala din India.

O telegramă din Simla anunță, că toți principii indigeni ai Indiei și-au pus trupele la dispoziția guvernului englez, spre a înduși răscala. Guvernul a primit ofertul principilor din Pendzsab de a pune în picioare patru batalioane de infanterie și două exca-droane de călărești, cum și ofertul celor din Gwalior și Jaipur de a trimite trupe în ajutorul armatei engleze.

Reuniunea sodalilor nostri.

— Adunarea generală. —

Sibiul, 6 Sept. n.

Ieri după amiază s'a ținut adunarea generală a „Reuniunii sodalilor români din Sibiul”, și a decurs într'un mod vrednic, care înseamnă o epocă în viața mult cercatei reuniuni.

Pe lângă membrii ordinari ai reuniunii au luat parte la ședință și câțiva domni din inteligența sibiiană, cari sînt membri ajutători ai reuniunii.

Adunarea a fost prezidată de venerabilul Nicolau Cristea, asesor consistorial, care dela înființarea ei a lucrat cu zel neobosit pentru aceasta reuniune, vrednică de tot spriginul publicului românesc.

Deschiderea ședinței a făcut-o dl președinte printr-o vorbire foarte frumoasă, care a pîtruns adînc pe cei de față.

S'a ales o comisiune pentru revizuirea socotelilor. Până ce comisiunea compusă din trei membri și-a făcut lucrările într-o odată a parte, majoritatea membrilor s'a înțeleas asupra unui nou comitet, ce avea să fie ales.

Din raportul comisiunii exmise s'a constatat că socotelile sînt în regulă. Averele reuniunii e de 800 fl. 48 cr. Raportul acesta a lăsat tuturor o bună impresiune.

Președintele, venerabilul N. Cristea într-o vorbire mișcătoare, arată membrilor că după muncă de 30 ani se vede îndemnat a se retrage și recomandă adunării să procedă la alegerea unui nou comitet.

Cuvintele îndușate, udate cu lacrimi, ale președintelui au emoționat pe toți cei de față și drept răspuns adunarea a fost unanimă de a proclama pe dl Cristea președinte de onoare pe viață.

Dl Nicolau Simion, care atîția ani a fost vicepreședinte al reuniunii a fost proclamat membru onor.

S'a procedat apoi la alegerea noului comitet, care s'a compus astfel:

Președinte: dl Victor Tordășianu, vechiul membru strădălnic al acestei reuniuni.

Vicepreședinte a fost ales zelosul membru Ioan Ganea, care asemenea a lucrat mult pentru reuniune.

S'au ales apoi ceilalți funcționari ai reuniunii: 1 notar, 1 bibliotecar, 1 casar-econom, ear în comitet 4 membri ordinari și 4 extraordinari.

Dl președinte plin de bucurie anunță rezultatul constituirii, gratulează reuniunii și-i urează prosperare și înflorire sub noul

comitet tînăr. Între același moment la adresa președintelui de onoare ședința s'a încheiat și membrii s'împărșiate ducînd cu sine nădejdea într'un viitor frumos al reuniunii.

Raportorul.

REVISTA PRESEI.

Presa română.

Gazeta Transilvaniei (nr. 188), scrie despre alianța ruso-franceză, întrebându-se, care e rezultatul practic al atîtor înarmări, toate sub egida păcii.

Dreptatea (nr. 184), folosind privilegiul, că o mare lipsă de școală s'a remarcat acum la Budapesta, accentuează, că lipsa e generală, mai ales între naționalități, special în școlile medii, și că vina o poartă politica sovînistă de maghiarizare.

CRONICĂ

Sibiul, 7 Sept. n. 1897.

Noi profesori români la Brașov.

Eforia școlilor centrale române gr-or. din Brașov a ales de profesori suplenți generali (pentru toate școlile medii) pe dñii Dumitru Lupan și Pavel Percea, ear' pentru școala comercială pe d-ii: Procopiu Givulescu și George Vădașan. Dintre profesorii supleanți de până acum au fost realesi d-ii: Pompiliu Dan (gimnaziu), Aurel Ciortea (reale) și Ioan Pricu (comercial).

Sfințire de biserică. Ni-se scrie din Blaj cu datul 6 Septembrie: Ieri s'a sîvîrșit în comuna Sâncel, de lângă Blaj, sfințirea bisericii renovate. Actul binecuvîntării l'a celebrat I. P. S. Sa Metropolitan Victor, asistat de preoții Gavril Pop, canonic; Ioan Horșă, adm. protop.; Vas. Smigelski, preotul Sâncelului; Aurel C. Domaș, Dr. Aug. Bunea și Laur. Pasou, apoi Nic. Ionaș și Aron Papiu, prof. de cant. După citirea evangheliei Metropolitan a ținut poporului o omilie instructivă. Terminîndu-se liturgia s'a făcut sfințirea apei, stropind I. P. S. Sa pe întreg publicul present. În onoarea acestei serbări preotul local a dat o masă, la care a participat toată preoțimea presentă.

Ungurii contra împăratului german. N'a sosit încă în metropolă lor jidovită împăratul german, și Ungurii încep a-și arăta deja arama. Pe cum se vestește din Budapesta fostul consilier în ministerul de hovezei Petru Kasics, faimos pentru infimitele daraveri ce are cu ministrul Fejérvári, a apelat în calitate de membru al consiliului comunal contra hotărîrii reprezentanței orășenești, prin care s'au votat mari sume pentru acoperirea cheltuielilor ce se vor face cu primirea lui Wilhelm II. Apelantul susține, că a făcut acest pas din înalte considerații morale (!) și înșiră, drept motivare, actele de „provocare” ale lui Wilhelm II.

Socialiștii din Budapesta pregătesc mari demonstrații pentru sosirea împăratului Wilhelm II în Budapesta, ce va avea loc prin 20 Sept. n. În taină se mișcă, e drept, dar' scopurile lor le tradează un apel apărut în Népszava privitor la această vizită.

„Să întîmpinăm beți de bucurie pe micul tiran” — se spune în apel. — „Domnitorul cel mai nemilos, care-și învață soldații să-și puște părinții și frații, dacă el e împăratul o poruncește”; idealul tuturor denagilor!”, — așa e

tratat la alt loc al apelului împăratul german.

— Frumoase prospecte pentru împăratul Wilhelm, care s'a hotărît să onoreze Budapesta cu visita sa!

Monument lui Ștefan-cel-Mare. Din Piatra-Neamț (România) se anunță, că monumentul, pe care ofierii regimentului 15 (Rășboieni) de infanterie vor să-l ridice în amintirea luptei eroice susținută de Ștefan-cel-mare, la Valea-Albă în contra Turcilor, e aproape terminat, și inaugurarea lui se va face în cursul lunii Septembrie. Monumentul constă dintr-o piramidă, pe care sînt săpate în relief armele vechi cu care se luptau Moldovenii în acele timpuri, și anume: lancea, coasa, toporul, coiful de fer, zalea etc. Frumosul monument va avea inscripția următoare: „Nemuritorului Erou și Atlet al lui Christ. Lui Ștefan-cel-Mare, care în 24 Iulie 1476, în acest loc vitejesc cu repunerea vieții, apără neatrănarea Moldovei și existența națiunii române contra oștirilor nenumerate ale Sultanelui Mohamet, de el însuși comandate”.

Român decorat de Țarul. Se vestește, că dl inginer Ursachi, inspectorul general al construcțiunei liniei ferate transilvanice, de origine Român din Basarabia, anume din Rieni, a fost primit zilele trecute în audiență de Țarul Nicolae, în Varșovia. Țarul a decorat pe tînărul și distinsul inginer cu crucea de mare ofier al ordinului St. Stanislav. Dl inginer Ursachi și-a făcut studiile secundare la Galați, unde are mai multe rude.

Părueli între patrioți. Ni-se scrie din Alba-Iulia, că zilele trecute trei (nu mai puțin!) părueli au dat nota stărilor de civilizație, ce domnesc între patrioți de acolo. Advocatul Issekutz János, redactorul foii emke-iste „Gyulafehérvári Közlöny” a fost stranic snopit cu ciomege și cu gărbace de cătră doi studenți, fiu ai unui jude de tribună, pe care păruitul îl batjocorise în „Ellenzék”. E interesant, că judele și advocatul erau odinioară frați de cruce și la 1894 amîndoi se aflau în fruntea haitei de gălgioși, cari urlau înaintea casei martirului Rubin Páti, retrînsor dela procesul Memorandului. — În aceeași noapte, în care l-au bătut pe Issekutz, a fost bine captușit și redactorul celeilalte foii locale, „Gyulafehérvári Közlöny”. Pe atunci un negustor Jidov a bătut pe o modistă, jidoavă și ea, dar' păruiala n'a prea ținut mult, amîndoi fiind... oameni bătrîni. Ia schimb s'au bătut a doua zi ficiorii lor, cari după bătăie s'au și duelat, rămînînd amîndoi greu răniți.

Vezi, asta-i viața cultă, și așa numai patrioții știu trăi!

Desbater... electrice. De necrezut dar' s'a întemplat. Unde? În Alba-Iulia! Pe cum ni-se scrie, săptămîna trecută s'a ținut acolo ședința de toamnă a reprezentanții orășenești. Prezenți abia vr'o 20 de reprezentanți, ceilalți căzuți fiind în apatie, din cauza oligarhiei ce domnește la magistrat. Într-o singură oră ședința a măcinat pe lângă proiectul de buget (primul cu bloc), alte vr'o 12 obiecte! — Nu-i asta desbater... electrică, potrivită secolului electricității?!

Recoltă slabă în Alba-Iulia. Economii ținutului Albei-Iulii sînt — pe cum ni-se vestește — greu loviți anul acesta în starea lor materială. Viile sînt total stîrpite, așa că de cules nici vorbă. Recolta grînelor asemenea e foarte searbă. Numai recolta curuzului a eșit bine și aceasta e singura nădejde a bieților oameni.

Atentatorul din Barcelona. Barrill Sampan, care a pușcat asupra prefectului poliției de acolo, neagă acum, că e anarchist, după-ce odată se mărturisise a fi. În temniță se poartă foarte vesel și nepăsător; cîntă mereu. Privitor la atentat, cercetarea a dovedit, că deodată cu Sampan au mai pușcat asupra prefectului alți doi indivizi, dar' acestia

Emil se aștepta s'ajungă la coridoare ce dau întrare etagelor superioare.

Cînd atînea al treilea coridor nu mai dăte de nici o treaptă. Acolo se termina scara, care avea în jur o platformă parcanată, unde falfăia de altădată stindardul baronilor de Gorț.

În părete, de-a stînga coridorului, era o ușă, deschisă în acest moment.

Prin gaura cheiei, care era din afară, străbătea o vie rază de lumină.

Emil ascultă, dar' n'auzi nici un sunet în interiorul apartamentului.

Punînd ochiul la gaură, nu putu distinge decât partea stîngă a unei odăi abundent luminată, partea dreaptă era învelită în umbră.

Întoarse încet cheia și deschise ușa...

O sală spațioasă ocupa tot acest etagiu al turnului. Păreții se terminau într-o boltitură, ale cărei arcuri, întîlnindu-se în centru, formau o emisferă de tot mare. Păreții erau acoperiți cu chipuri de tot felul și cu tapete vechi. Cîteva mobile învechite dulapuri, mese, fotele, scaune, erau aranjate destul de artistic. La ferestri atîrnau perdele dese, cari nu permiteau s'ajungă lumina afară. Pe padiment erau așternute covoraș orientale, pe cari sgomotul pașilor nu se auzia.

(Va urma).

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Jules Verne.

Castelul din Carpați.

Roman din viața poporului românesc din Ardeal.

— Traducere autorizată, —

de

Victor Onigor.

(Continuarea 46.)

(Reproducerea interzisă).

XVI.

Desaștrul era iminent. Emil nu-l putea preveni, decât să facă incapabil pe baronul de Gorț de a-și executa proiectul.

Era ora unsprezece noaptea. Netemîndu-se de a fi descoperit Emil își continuă lucrul. Cărămizile din părete se desfaceau destul de ușor; dar' era atît de gros, căt trebuia să muncească o jumătate de ceas până-ce deschizătura ajungea a fi așa de largă, că se poată trece prin ea.

Căt ce puse piciorul în interiorul acestei capele, în care sufla vîntul în toate direcțiunile, se simți reînsoțit de aerul din afară.

Prin deschizăturile din plafond și prin gaurile de pe lângă ferestri se puteau vedea pe cer nori subțiri mînași de vînt. Ici colea apareau cîteva stele, a căror strălucire o micșora luna, ce se înălța pe orizont.

Cerca să afle poarta, care se deschidea în fundul capelei, și prin care a eșit baronul de Gorț și Orfanic. După-ce trecuse prin mijlocul naiei, Emil ajunse la sanctuar.

În această parte foarte obscură, unde n'ajungeau razele lunii, se împedea de sfîrșimături de monumente și de cărămizi desfăcute din boltitură.

În fine în fundul sanctuarului, după părătele de icoane dela altar într'un colț întunecos, dede peste o ușă, ce se și deschise căt ce puse mîna pe ea.

Această ușă se deschidea în o galerie, ce trebuia să conducă în curte.

Pe aici a venit baronul de Gorț cînd a intrat în capelă și pe aici a și eșit.

Căt ce intră în galerie, din nou se afla în mijlocul unei complete obscurități. După un număr de cotituri, fără a fi sîuit sau corbit, acum era sigur, că se află la nivelul curții interioare.

După o jumătate de oră obscuritatea părău a fi mai puțin profundă; ajungeau raze slabe de lumină prin deschizăturile laterale ale galeriei. Emil putu merge mai repede, și intră într-o casamată largă, care se afla

lângă umplutura bastionului într'un colț dela stînga murului.

Prin niște găuri ale casamatei străbăteau razele lunii.

La capăt era o poartă deschisă.

Primul lucru îi fu de a se oprî la una din găuri, și a respira din aerul proaspăt al nopții în timp de cîteva secunde.

Dar' în momentul cînd voi să se retragă i-se părea, că vede două sau trei umbre, cari se mișcau la capătul din jos a plătoului Orgal, luminat din vîrf până la marginea sîlhei de Brad.

Emil privi cu atențiune.

Veniau cîteva oameni pe platou, fără îndoială gendarmii dela Alba-Iulia, chemați de Costache. Erau oare hotărîți să opereze chiar în astă noapte, în speranța de a surprinde pe locuitorii castelului, sau să aștepte aici până la primele raze ale aurorei?

Căt de mult trebuia să se rețină, ca să nu scoată nici un strigăt, să nu strige pe nume pe Costache, care foarte ușor l-ar fi auzit și i-ar fi cunoscut vocea! Dar' acest strigăt ar fi putut ajunge până la turn și înainte de ce gendarmii ar fi asaltat cetatea, Radu de Gorț ar fi avut timp să pună aparatul în lucrare și să se refugieze prin tunel.

Emil se stăpîni și se depărtă dela acea deschizătură. Apoi, percurgînd casamata, eși pe ușă și continuă de a urma galeria.

Cinci sute de pași mai departe, sosi la capătul unei scări, care conducea prin interiorul murului.

Era în fine la turnul ce se ridica în mijlocul arenei de arme? Avea motiv să creadă.

Cu toate acestea nu putea fi asta scara principală, care conduce la etage. Nu se compunea decăt din un șir de trepte, așezate ca și în creșterile unui șurub în interiorul unei găuri strîmte și obscure.

Emil urca fără sgomot, asculta, dar' n'auzia nimic, și după-ce trecu vre-o douăzeci de trepte, se oprî pe un ambit.

I-se deschidea o ușă spre terasa, ce încunjura turnul la primul etagiu.

Emil se tîrî de-a lungul acestei terase, și grijind ca să ajungă dîndărîtul parapetului, privi spre plătoul Orgal.

Mai mulți oameni apăreau încă la marginea pădurii, dar' nimic nu arăta, că ar avea de gînd să s'apropie de cetate.

Telesco hotărît a da încă odată față cu baronul de Gorț înainte ce s'ar refugia prin tunel, încunjurî etagiul și ajunse înaintea altei uși, unde șurubul scării își relua încunjurul seu ascendent.

Își puse piciorul pe prima treaptă, se răzîmă cu ambe mîinile de părăte, și începî a urca.

Peste tot locul aceeași tăcere.

Apartamentele primului etagiu nu erau locuite.

Concurs.

Pentru prăvălia din Bistrița a societății comerciale în înființare „Comerciantul”, se caută un

„Conducător”.

Doritorii de a ocupa acest post au să probeze prin documente calificațiunea, cunoștința de limbi și atitudinea lor în toate afacerile comerciale.

Ofertele provăzute cu documentele necesare sunt a se înainta direcțiunii „Comerciantului” la adresa secretarului Dr. George Linul în Bistrița până cel mult în 20 Septembrie st. n. 1897.

La recercare aspirantul va avea a se prezenta și în persoană.

Din ședința direcțiunii „Comerciantului” ținută în Bistrița la 3 Septembrie st. n. 1897.

[1883] 2-2

Președinte: Secretar:
Ioan Mărginean. Dr. George Linul.

Szebenvármegye alispánja.

16564. sz.
XIII. 1897.

[1888] 1-1

Pályázati hirdetmény.

Szebenvármegyében évi 400 frt fizetés és 200 frt utazási átalánnyal javadalmazott újonnan rendszeresített törvényhatósági állatorvosi állomásra ezennel újabb pályázatot nyitok.

Pályázni óhajtok felhívatnak, hogy az 1888. VII. t. cz. 133. §. és ennek végrehajtására vonatkozó utasítás 303. §-ában előírt minősítést igazoló okmányokkal és keresztlevelel esetleg eddigi szolgáltatásokat igazoló bizonyítvánnyal felszerelt folyamodványukat folyó évi szeptember hó 20-ig közvetlenül Szebenvármegye főispán Ur Ó Meltóságához nyújtsák be.

A kinevezendő állatorvos székhelye Nagy-Szeben város, működési köre pedig a szebeni járás főszolgabíró 18 és az újgyeházi jár. főszolgabíró 15 községeire összesen tehát 33 községre terjed ki.

Nagyszeben, 1897. szeptember 5-én.

Reissenberger,
alispán.

Moșie de arândat.

Moșie, situată în comitatul Hunedoarei, lângă linia ferată, în apropiere de gară, cu toate condițiile favorabile unei economii este de dat în arândă pe 6, ori 10—15 ani.

[1887] 4-4

La moșie aparțin:

1. Casă cu etaj.
 2. Moară (la riu).
 3. Superedificate economice.
 4. Loc de arătură 66 jugere 942 stânjini.
 5. Grădină 15 jug. 41 st.
 6. Fâneață 97 jug. 1119 st.
 7. Pășune 43 jug. 415 st.
 8. Pădure 29 jug. 1249 st.
 9. Neproductiv 1 jug. 664 st.
- Condițiile și informații mai detaliate se pot afla la subscrisul.

George Borza,

notar cercual în Viștea-de-jos (Alsó-Vist) comitatul Făgăraș. (posta în loc).

Acceptez un tânăr

care a absolvat 6 clase gimnaziale de practicant.

Dumitru Banciu,
farmacist în Seliște.

[1885] 2-3

141. szám.
1897.

[1891] 1-1

Árverési hirdetmény.

A'ulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyszebeni kir. törvényszék 1897. évi 3959. polg. számú végzése következtében Dr. Fráncz Amos nagyszebeni ügyvéd által képviselt Cordesku Daniel földi lakos javára Fröhlich Márton 17., Fröhlich Márton 8 és Fröhlich János 44 ellen 150 frt s jár. erejéig 1897. évi augusztus hó 4-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 328 frtra becsült lovak, sertések, takarmány, buza és házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az újgyeházi kir. járás-bíró 1904/1897. sz. végzése folytán 150 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi február hó 26. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 26 frt 5 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Újgyeház községben végrehajtást szenvedettek házában leendő eszközölésére 1897. évi szeptember hó 13. napjának délutáni 9 órája határidőül kitűztetik és ahh z a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy sz. érintett ingóságok sz. 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek bescsaron alul is el fognak adatni.

Kelt Újgyeháza 1897. évi szeptember hó 1. napján.

Schuster Vilmos,
kir. bírósági végrehajtó.

La Librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu se află tot felul de

cărți școlare.

precum și tot felul de recușite de scris, pene, tocure, cernețuri diferite culori, diferite ceruse, de desen, caiete pentru limba română și germană, pentru calcul, dictando, hârtie de desen, diverse gumii, liniale, călimare.

Comandele se efectuează cu cea mai mare acuratețe și promptitudine.

Pentru numeroase comenzi invita

Librăria „Tipografia”,
societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român”

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Studii Literare

de

Teodor Raica,

profesor de liceu.

Cuprinzând:

O gramatică-parodie.

Veacul al XVI-lea.

Codrul frate cu Românul.

Monografia prepoziției „de”

O carte de mare preț pentru toți profesorii, dascălii și cărturarii români.

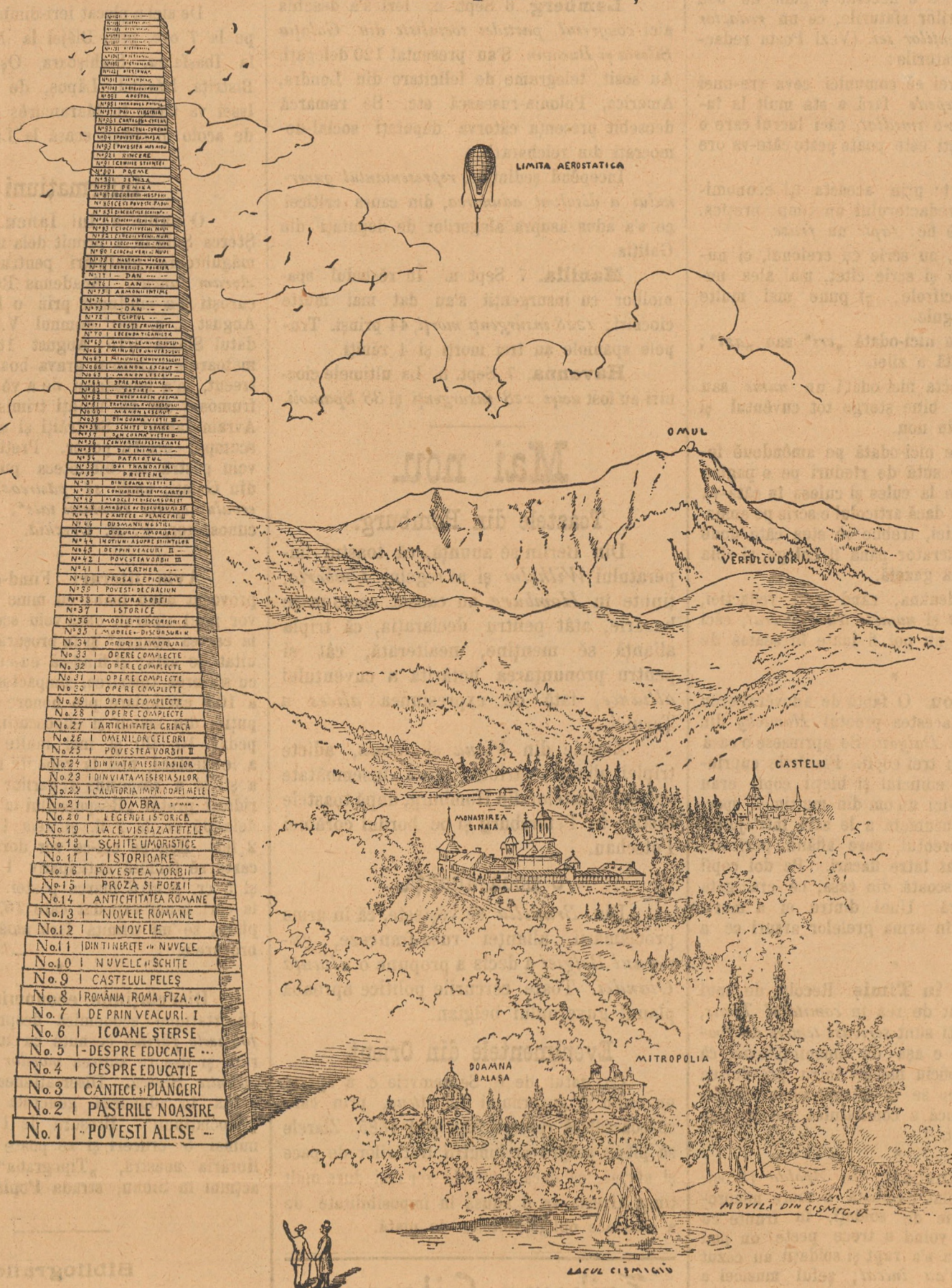
Prețul numai 75 cr.

Se poate procura dela

Librăria „Tipografia”,
societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare toate volumele apărute până acum în „Biblioteca pentru toți”.

Păcală și Tândală în București.

Păcală. — Măi Tândală, tu știi că Francezii nu prea sunt pricepuți în geografie... Dar' credeai tu că Buzoianu care e profesor de geografie în România, să nu cunoască munții românești?

Tândală. — Eu cred toate alea, vere.

Păcală. — Ei bine, mă, în harta cea nouă ce a seos și în geografii a pus multe, a pus orașe, sate până și cătune ear' de muntele cel mai înalt dela noi, care întrec și Bucegiu, și Omul și Caraimanu și tot, n'a pomenit.

— Apoi care munte e mai înalt decât cel de care vorbești că nici eu nu știu să mai fie vre-unul.

— E „Biblioteca pentru toți” a lui Müller, a Neamțului acela din colțul pasagiului.

— Ce pasagiu?

— Pasagiul român, nu știi, pe Calea-Victoriei Nr. 53?

— Al da, și ce munte are Müller? A cumpărat vre-un munte?

— Da, și încă a dat bani mulți. Numai lui Stăncescu cât i-a dat ca să facă lucrările!

— Tot nu înțeleg.

— Măi, „Biblioteca pentru toți” cărțile care se vând numai 30 bani (adeacă 16 cr.) una și care sunt așa de frumoase și de bune pentru toată lumea doritoare de citire, folositoare și plăcute, a tipărit nici în doi ani, mai bine de 100 de numere și din acestea numere s'au vândut vre-o 400.000 de exemplare pe care de le-ai pune una peste alta ar întrece în înălțime și pe răposatul turnul Colței și dealurile cele mai mari și Omul și Caraimanu, și Bucegiu și piscurile cele mai înalte ale munților noștri.

— Ce spui mă Păcală?... Apoi știi că eu nici nu cunosc Biblioteca asta a lui Müller? Dau fuga să cumpăr și eu.

Pe care se le iau mai bune?

— Cere catalogul că ți-l dă gratis și alege pe care vrei; ai de toate felurile, dela năvelă cinstită bună pentru copii până la roman, și ai și o grămadă de autori români aleși.

Au apărut până acum:

<p>Nr. 1. Andersen, Povești alese.
2. S. Fl. Marian, Păsările noastre.
3. Mihail Zamfirescu, Cântec și plângeri, I.
4-5. Herbert Spencer, Despre educație.
6. A. Vlăduț, Icoane sterc.
7. Carmen Sylva, De prin veacuri, I.
8. Michelet, România, Roma, Pisa, etc.
9. Leo Bachelin, Castelul Peleş.
10. T. Maiorescu, Novele și Schițe.
11. André Theuriot, Din tinerețe, etc., novele.
12. M. Demetrescu, Novele.
13. Duiliu Zamfirescu, Novele romane.
14. Wilkins, Antichitatea română.
15. Gr. M. Alexandrescu, Prună și poezii.
16. Anton Pann, Povestea vorbii, I.
17. Doamna Colomb, Istoria.
18. Dumitru Teleor, Schițe umoristice.
19. Alfred de Musset, La ce vinează fetele.
20. Bolintineanu D., Legende istorice.
21. Genevraye, Ombră, roman.
22. Maistre Xavier, Căldăria împreg. odăii mele.
23. Popov-Bănățeanu, Din viața meseriașilor.
24. Anton Pann, Povestea vorbii, II.
25. Biografiile oamenilor celebri.
26. Mahaffy, Antichitatea greacă.
27-33 Creangă, Opere complete.
34. Ionescu-Gion, Istorie.
35. Dumitru Stăncescu, La gura sobei.
36. Povești de Crăciun.
37. Radu D. Rosetti, Prună și epigrame.</p> | <p>Nr. 38. Goethe, Werther, roman.
39. Anton Pann, Povestea vorbii, III. (ultim).
40. Carmen Sylva, De prin veacuri, II. (ultim).
41. Huxley, Noțiuni asupra științelor.
42. Depărateanu, Doruri și amoriuri, I.
43-44. Adamescu, Modele de discursuri române.
45. Depărateanu, Doruri și amoriuri II. (ultim).
46. Dr. Urechia, Dumanii nostri.
47. M. Zamfirescu, Cântec și plângeri, II. (ult).
48-49. Adamescu, Modele de discursuri străine.
50. Pecant și Baude, Convorbiri despre artă, I.
51. A. Vlăduț, Din goana vieții, I.
52. François Copée, Prietene, roman.
53. Wildenbruch, Doi Trandafiri.
54. Bourde, Patriotul.
55. Radu D. Rosetti, Din inimă.
56. Pecant și Baude, Convorbiri dpr. artă, II. (ult).
57. A. Vlăduț, Din goana vieții, II.
58. Caragiale, Schițe upoare.
59. A. Vlăduț, Din goana vieții, III. (ultim).
60. Abatele Prevost, Manon Lescaut, roman, I.
61. D. R. Rosetti (Max), Troaraul Bucureștiului.
62. Tennyson, Enoch Arden, poemă.
63. D. C. Ollanescu (Ascanio), Satire.
64. Costin, Spre primăvară.
65-66. Prevost, Manon Lescaut, v. II. și III. (ult).
67-69. Minunile universului, vol. I, II. și III.
70. P. Dulfu, Legenda Tiganilor.
71. Const. Stăncescu, Ce este frumusețea.
72. Buzoianu, Egiptul.
73-74. A. Vlăduț, Dan, partea I.</p> | <p>Nr. 75. A. Sibleanu, Armonii Intime.
76-77. A. Vlăduț, Dan, partea II. și ultima.
78. Augier & Sandeau, Ginerile lui Poirier.
79. A. Pann, Nastratin Elogia.
80-84. Filimon, Ciocoti vechi și noi, roman.
85. Adamescu, Biografiile scriitorilor români.
86. Putitz, Ce poveștește pădurea (novele).
87. G. T. Buzoianu, Berberii-Kesperidele (geografie).
88-89. Dumas (Al. finl), Denisa, teatru.
90. H. G. Lecca, Poeme.
91. Gastineau, Geniile științei și industriei, (biografii).
92. Radu D. Rosetti, Sincere, (poesii).
93-94. A. Pann, Povestea lui Moș Albu.
95. G. T. Buzoianu, Cartagina-Cyrena (geografie).
96-97. B. de St. Pierre, Paul și Virginia, (rom.).
98. Stavri, De demult, (poesii).
99. Petofi, Apostol, (poemă).
100. Andersen, Carte de chipuri fără chipuri, povești.
101-110. Urechia, Dicționar francez-român.
111. Th. M. Stoenescu, Poezii.
112-113. Morand, Introducere la studiul științelor fizice.
114. Seneca, Liniștea sufletescă.
115. Dumitru Teleor, Alte schițe umoristice.
116-117. A. Vlăduț, Iubire, poezii.
118. V. Pop, Fiecare, (amintiri duioase, schițe și nuvele).
119. Carmen Sylva, Robia Peleşului, traducere de Elena Radu Rosetti.</p> |
|---|---|---|

Fiecare număr costă numai 16 cr.

Librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Schimbare de local!

Am onoare a face cunoscut mușterilor mei, precum întregului p. t. public, că

prăvălia mea de făină și pâne

am strămutat-o în casa mea proprie strada Turnului nr. 9.

Având în vedere a mă nisul și mai departe a produce

pâne bună de casă

din făina de moară simplă, precum și din făină de jumătate albă de o calitate gustoasă, apoi a produce spre vânzare

Făinuri

din cele mai bune, recunoscute, bucate ungare și de aici, — cu prețuri foarte moderate — mă rog să fiu și mai departe luat în considerare.

Cu stimă

Gustav Fabritius.

[1805] 4-6